

مورد سندروم Ellis-van Creveld از بخش ارتوپدی بیمارستان امام خمینی(ره)

دکتر تقی بغدادی، استادیار بخش جراحی استخوان و مفاصل مجتمع بیمارستانی امام خمینی(ره)

دکتر نادر طوسی، دستیار بخش ارتوپدی مجتمع بیمارستانی امام خمینی(ره)

Case Report of Ellis-van Creveld Syndrome

ABSTRACT

Ellis-van Creveld syndrome (Chondroectodermal dysplasia) is a hereditary form of short limb disproportionate dwarfism characterized by diffuse involvement of skeletal system and visceral organs.

Two brothers affected by this syndrome are presented here following a brief account of the disease's manifestations.

Key words: Ellis-van Creveld syndrome, Chondroectodermal dysplasia, dwarfism

چکیده

پژوهشی ارائه گردید. از آن پس موارد دیگری از این بیماری short limb disproportionate dwarfism طبقه‌بندی می‌گردد و بیشتر، فسمتهای میانی و انتهائی اندامها را درگیر می‌سازد (شیشه‌ای و اکرموزومیکی). در برخی توارث بصورت autosomal recessive می‌باشد. و انسیدانس آن را کمتر از ۱/۰۱ در ۱۰۰۰۰۰ نفر ذکر نموده‌اند. در برخی تزادها شایعتر می‌باشد (۱). یک سوم از مبتلایان یا مرده به دنیا می‌آیند یا در دوران نوزادی بدبل نفائص مادرزادی قلبی، ریوی یا نفائص غضروفی راههای هوایی تلف می‌شوند. بسیاری از تظاهرات بالینی بیماری در بدو تولد مشاهده می‌شوند. بارزترین علائم و نشانه‌های بیماری عبارتند از:

در اندام فوقانی: برجستگی پروگریمال اولنار و انتهای دیستال رادیوس. Post axial polydactyly تقریباً در ۷/۱۰۰ موارد در دستها و گاهی در پاها دیده می‌شود، در رنگی سر رادیوس در برخی موارد، دیستروفی ناخنها، bowing

سندروم Ellis-van Creveld یا Chondroectodermal dysplasia بسیار نادر می‌باشد که باعث کوتاهی نامتناسب قد از نوع کوتاهی اندام می‌گردد و تظاهرات اسکلتی، احشائی متنوعی را بهمراه دارد.

در این گزارش پس از شرح مختصر بیماری، به معرفی دو برادر مبتلا که در بخش ارتوپدی بیمارستان امام خمینی(ره) بستری بوده‌اند پرداخته و اقدامات بعمل آمده در مورد ایشان ذکر می‌گردد.

مقدمه

سندروم Ellis-van Creveld یا کندرواکتودرمال دیسپلазی، تحسین بار در سال ۱۹۴۰ توسط آفایان Ellis و Van Creveld با معرفی ۳ مورد از این بیماری به جهان

معرفی بیماران

در ادامه مقاله بطور اجمالی به بررسی دو مورد از این بیماری که در بخش ارتوپدی طی یک سال بستری و تحت استئوتومی دیستان فمور قرار گرفته‌اند اشاره می‌کنیم. ق.ح (متولد ۱۳۶۵) و س.ح (متولد ۱۳۶۸) دو برادر اهل سرای فرزندان مبتلای یک خانواده ۷ نفری هستند. فرزندان دیگر خانواده (سه برادر دیگر) ظاهراً سالم می‌باشند. یک دختر خانواده که با س.ح دوقلو بوده و ناهنجاریهای مشابهی داشته، در ۱۵ ماهگی بعلت نامعلومی فوت نموده است. پدر و مادر خانواده نسبت خاتوادگی دارند (خویشاوند درجه دوم)، بررسیهای بالینی و رادیولوژیک، ابتلاء هر دو برادر به سندروم Ellis-van Creveld را مسجل ساخته است. هر دو از نظر قدی زیر ۵٪ متحنی نرمал قد از نظر سن و جنس قرار دارند. نسبت طول تن به طول اندام تحتانی بیشتر از یک بوده که میان کوتاهی قد نامتناسب از نوع کوتاهی اندام (short limb disproportionate dwarfism) می‌باشد. انگشت اضافه در سمت اولنار هر دو دستشان وجود دارد (postaxial polydactyly). فرنولومهای مخاطی متعدد و ظرفی بین لبهای بالانی و لبهای موجود می‌باشد. معاینات قلبی و تابع اکوکاردبیوگرافی، وضعیت طبیعی را در هر دو برادر نشان می‌دهد، اما دیستروفی شدید ناخنها و وجود دندانهای خراب از ویژگیهای بارز ظاهر ایشان است. انگشتان نشانه در هر دو دست س.ح فاقد منفصل P.I.P می‌باشند که گویای وجود symphalangism می‌باشد. پای راست ق.ح دارای سینداتکلی بین انگشتان دوم و سوم می‌باشد. زنو والگوم شدید در دنکاک باعث مراجعه ایین بیماران به درمانگاه ارتوپدی شد. فاصله‌ی بین دو قوزک در حالت ایستاده در مورد س.ح ۳۰ سانتی‌متر و ق.ح ۲۱ سانتی‌متر بود.

در رفتگی استخوان کشکی چپ در مورد س.ح کاملاً مشهود بود. لوردوز کمری شدید هنگام ایستادن در هر دو برادر آشکار بود.

ظاهرات رادیولوژیک: کوتاهی استخوان نازک نی نسبت به درشت نی، فیوزن استخوانهای کاپیت و همیت، عدم ظهور مرکز استخوان سازی در قسمت خارجی اپیفیز پروگریمال تibia، کوچک بودن بربدگی سباتیک در رادیوبیوگرافی رخ لگن، کوچکی

هموروس، accessory carpal bones (۲)، فیوزن بین استخوانهای مع بوبیه hamate و capitate، کوچکی فالنکسها دیستان، اپیفیز مخروطی شکل در فالنکسها.

در اندام تحتانی؛ ظاهر شدن زودرس مرکز استخوان سازی اپیفیز پروگریمال تibia و عدم رشد قسمت خارجی آن، کوتاهی استخوان نازک نی (fibula) نسبت به درشت نی (tibia)، استخوان bowing در استخوان ران، اگروستوز در قسمت مدیال متافیز استخوان تibia، زنو والگوم، در رفتگی کشک، کوچکی notch و بال ایلنوم لگن، وجود spike مدبیل و لترال استابولوم، تصویر رادیولوژیک استابولوم سه دندانه (trident acetabulum) که با گذشت زمان از بین می‌رود.

در قفسه سینه؛ کوتاهی دندنهای، قفسه سینه باریک و بلند، در سر و گردن؛ شکاف کام و لبها، کوتاهی لبها (بوبیه لب بالا)، وجود فرنولومهای مخاطی متعدد بین لب فوقانی و لبهای که با رشد بیمار از تعداد و ضخامت آنها کاسته می‌شود، وجود دندانهای متعدد و نهفته، عدم رشد بهنجار دندانها، ناهنجاریهای حفره‌ی دهانی، دندان نوزادی (دندان در بدو تولد) (۳,۴,۵).

رویش نامنظم موها

در گیریهای احتشائی؛ قلب سه حفره‌ای یا دو حفره‌ای، نقص دیواره‌ی بین دهلیزی یا بطی در ۶۰ درصد از بیماران، عدم تشکیل یک کلیه یا ناهنجاریهای ساختاری سیستم ادراری، بیضه‌ی پایین نیامده (cryptorchidism)، Interstitial fibrosing nephritis اختلالات کبدی، ناهنجاریهای سیستم صفوایی (صورت هیپرپلازی و دیسپلازی)، بزرگی کبد، portal fibrosis، عموولاً رشد تن طبیعی است و جمجمه اشکالات ساختاری بارزی ندارد. تشخیص قبل از تولد توسط fetoscopy گزارش شده است (۸).

از نظر اقدامات ارتوپدی، آمیوناسیون انگشت اضافه و استئوتومیهای متعدد در اندام تحتانی جهت طبیعی ساختن mechanical axis توصیه شده است. نکته‌ی غیر طبیعی در مورد healing استخوانی گزارش نشده است.

از آخرین عمل) دامنه‌ی حرکت زانوها در حد فونکسیونل بود و قابل قبول در اندام تحتانی بودت آمده بود.

جمع‌بندی

با توجه به نادر بودن این سندرم و قلت موارد ذکر شده در تشریفات پرشنگی و حجم بسیار اندک نمونه‌ها، نتایج درمانی حاصله را نسبتوان از نظر آماری با نتایج مراکز درمانی دیگر مقایسه نمود. در برخی مقالات، تنها اکتفاء به معرفی علامت بالینی بیماران شده، در حالیکه در برخی دیگر اقدامات درمانی بعمل آمده بصورت بسیار کلی بیان گردیده است.

بطور کلی کلیدهای تشخیص بالینی بیماری عبارتند از: کوتاهی قد نامتاسب (کوتاه بودن اندامها بخصوص در انتهایها)، تغییرات مو و ناخنها و وجود انگشتان اضافه در قسمت اولنار دستها. وجود این علامت بهمراه تغییرات رادیولوژیک ویژه که پیشتر مفصلان ذکر گردید، گویای وجود این سندرم است.

منابع

1. Waldrigues A, Grohmann LC, Takahashi T, Reis HM. Ellis-van Creveld syndrome. An inbred kindred with five cases. Rev Bras Pesqui Med Biol 1977; 10(3): 193-8.

2. Taylor GA, Jordan CE, Dorst SK, Dorst JP. Polycarpaly and other abnormalities of the wrist in chondroectodermal dysplasia: the Ellis-van Creveld syndrome. Radiology 1984; 151(2): 393-6.

3. Prabhu SR, Daftary DK, Dholakia HM. Chondroectodermal dysplasia: report of two cases. J Oral Surg 1978; 36(8): 631-7.

4. Varela M, Ramos C. Chondroectodermal dysplasia: a case report. Eur J Orthod 1996; 18(4): 313-8.

فالنکس‌های انتهای انگشتان، وجود اپیفیزهای مخروطی شکل در فالنکسها.

یافته‌های آزمایشگاهی: نتایج تستهای آزمایشگاهی در مورد هر دو برادر طبیعی گزارش شده است. همچنین نتایج آزمایشات تنفسی (spirometry) که بر روی س.ح بعمل آمده طبیعی بوده است.

در فاصله‌ی سالهای ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷ استئوتومی انتهای تحتانی فمور بصورت گنبدی شکل (dome shaped) در مورد هر دو اندام تحتانی س.ح و اندام تحتانی سمت راست س.ح بعمل آمد. ثبت استخوانی با k-wire بصورت crossed در یک مورد و بصورت موازی در دو مورد دیگر همراه incorporation داخل گج انجام گردید. بی حرکتی در گج بلند و بمدت ۸ هفته صورت گرفت. در مورد استخوان کشک کشک چپ س.ح که دچار در رفتگی بود، آزادسازی lateral retinaculum حین عمل انجام شد. پس از عمل (سه ماه پس

5. Meduna J, Novakova K, Fialova S. An interesting case of chondroectodermal dysplasia. Zahn-Mund-Kieferheilkd-Zentralbl 1980; 68(1): 36-42.

6. Rosemberg S, Carneiro PC, Zerbini MC, Gonzalez CH. Brief clinical report: chondroectodermal dysplasia with anomalies of CNS and urinary tract. Am j Med Genet 1983; 15(2): 291-5.

7. Bohm N, Fukuda M, Staudt R, Helwig H. Chondroectodermal dysplasia with dysplasia of renal medulla and bile ducts. Histopathology 1978; 2(4): 267-81.

8. Bui TH, Marsk L, Eklof O, Theorell K. Prenatal diagnosis of chondroectodermal dysplasia with fetoscopy. Prenat Diagn 1984; 4(2): 155-9.